

[Mr. Speaker]

[14th February 1955]

- 8 Dr. K. B. Menon.
- 9 Sri V. Balakrishnan.
- 10 „ K. Uppi.
- 11 „ K. Vinayakam.
- 12 „ P. T. Rajan.
- 13 „ A. Ratnam.
- 14 „ U. Muthuramalinga Thevar and
- 15 „ S. C. C. Anthony Pillai.

(2) COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

“ Under rule 206, I nominate the following hon. Members to be Members of the Committee on Government Assurances :—

- 1 The Hon. Sri C. Subramaniam (Leader of the House).
- 2 Sri K. Rajaram (Government Whip).
- 3 „ M. R. Ramachandran.
- 4 „ S. R. Arumugam.
- 5 „ C. Kandasamy.
- 6 „ K. T. Sreedaran.
- 7 „ K. A. Senapati Gounder.

“ I nominate the hon. Member, Sri C. Kandasamy to be the Chairman of this Committee.

(3) COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION.

5 p.m.

“ Under rule 195, I nominate the following hon. Members to be Members of the Committee on Subordinate Legislation :—

- 1 The Hon. Sri C. Subramaniam (Leader of the House).
- 2 Sri K. Rajaram (Government Whip).
- 3 „ M. Jagannathan.
- 4 „ P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
- 5 „ T. Ganapathy.
- 6 „ K. P. Kuttikrishnan Nair.
- 7 „ K. M. Seethi Sahib.
- 8 „ K. C. Gopalan Unni.
- 9 „ S. S. Kolkebail.
- 10 „ V. Gopala Gounder.

“ I nominate the hon. Member Sri S. S. Kolkebail to be the Chairman of this Committee.”

V.—EXEMPTION OF SHOPS EMPLOYING THREE WORKERS AND LESS FROM THE SHOPS AND ESTABLISHMENTS ACT, 1947—DISCUSSION UNDER RULE 56 *RE*.

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I want to raise a discussion on an urgent matter of administration, viz.—

‘ G.O. No. 3416 of 4th December 1954 giving exemption to shops employing three and less than three workers from the provisions of the Madras Shops and Establishments Act, 1947, by which a large number of shop assistants in the State are denied the benefits of this Act by this exemption.’

14th February 1955]

[Sri M. Kalyanasundaram]

“இதைப்பற்றி ஒரு மணி நேரம் விவாதம் வேண்டும் என்று நாங்கள் கூறியதற்கு முக்கிய காரணம், இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை அலட்சியம் பண்ணக் கூடியது அல்ல என்பதால்தான் பெரும்பாலான, லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், என்ற காரணத்திலிருந்து இதன் முக்கியத்துவத்தை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் ஒரு மணி நேர விவாதம் கேட்டுக்கொண்டேன். 1947-ம் ஆண்டில், ‘கடைச் சிப்பந்திகள் சட்டம்’ (அதை விட விரிவாக தமிழில் மொழிபெயர்க்க முடியாது என்று நினைக்கிறேன்) வந்தது. இதற்குமுன் இருந்த தொழில் மந்திரி தெரிந்தோ தெரியாமலோ, காரணம் என்னவோ தெரியாது, இந்த ‘கடைத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தை’ நிறைவேற்றி வைத்து இருக்கிறார்கள். 1947-ம் ஆண்டில் அன்று பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள், குறிப்பாக பாங்குகளிலும் கடைகளிலும், பெரிய வெள்ளைக்காரன் கம்பெனிகளிலுள்ள தொழிலாளர்களின் கிளர்ச்சியின் பயகை, அன்றைய சர்க்கார் இச்சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அப்போது இந்தச் சட்டத்தை ஒரு வரவேற்கத்தக்க சட்டம் என்று தொழிலாளர்கள் பிரதிநிதிகள் போற்றினார்கள். அப்படி இச்சட்டத்தை வரவேற்றவர்களில் நானும் ஒருவன். இச்சட்டத்தில் ஓரளவு சில நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. அதாவது தொழிலாளர்களுக்கென்ற குறிப்பிட்ட வேலை நேரம், சம்பளப் பட்டுவாடா மற்றும் லீவு வசதிகள் போன்ற உரிமைகள் இச்சட்டத்தில் கண்டுள்ளன. சிலலைக் கம்பெனிகளிலும், கடைகளிலும் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கு சில உரிமைகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த உரிமைகள் பின்வருமாறு:— சாதாரண தின (Daily hours of work) வேலை நேரம், 8 மணி காலந்தான். வாரத்திற்கு ஒரு நாள் சம்பளத்தோடு விடுமுறை. வருடம் ஒன்றுக்கு 12 நாள் Casual leave, 12 நாள் privilege leave, 12 நாள் sick leave, இப்பேற்பட்ட வசதிகளும், இன்னும் குறிப்பிட்ட 8 மணி நேரத்திற்கு அதிகமாக வேலை செய்தால் அதற்கான (overtime allowance) அதிக சம்பள வசதி, திடீரென்று வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டால் சம்பந்தப்பட்ட ஊழியர் Labour Commissioner-க்கு அப்பீல் செய்து கொண்டு பரிகாரம் தேடிக்கொள்ள உரிமை, இம்மாதிரி தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்புகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இதற்கு முந்திய மந்திரி சபை (அதாவது ராஜாஜி மந்திரி சபை) தற்போதைய மந்திரி சபைக்கும், முந்திய மந்திரி சபைக்கும் கொள்கை வித்தியாசம் கிடையாது. ஆட்கள் மாராட்டமே தவிர, கொள்கை வேறு அல்ல, அந்த மந்திரி சபை 1952-ம் ஆண்டில் அதிகாரம் வந்த உடனே இச்சட்டத்தை தவறாக முன் மந்திரி சபை செய்து விட்டார்கள் என்று தோன்றியதோ என்னமோ இச்சட்டத்திலிருந்து யார் யாருக்கு விதி விலக்கு அளிக்கலாம் என்ற பிரச்சனையை ஆராய்ச்சி செய்து ஒரு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்க, ஒரு கமிட்டியையோ, அல்லது உத்தியோகப் புறத்திற்கு (non-official) நபரையோ நியமிக்காமல், சர்க்காரின் கீழ் வேலை செய்யும் ஒரு ஐ. சி. எஸ். உத்தியோகஸ்தரை Special Officer ஆக நியமித்தார்கள். அவர் நீண்ட விசாரணைக்குப் பிறகு குறிப்பிட்ட அறிக்கையை நான் இச்சபையின் கவனத்திற்கு இப்போது கொண்டு வருகின்றேன். விதி விலக்கு அளிக்கலாமா, கூடாதா என்ற பிரச்சனைதான் அவருக்கு கொடுக்கப்பட்டது; அவர் கூறுவதாவது:—

‘Since the Act has been passed solely with a view to ameliorate the condition of labour in establishments and shops and the provisions of the Act are not excessive and cannot be said to cause undue hardship to employers, I submit that it should be observed as a fixed principle that no exemption of any kind should be granted from any of the provisions of the Act.’

இவ்வளவு தெளிவாக இந்தச்சட்டத்தின் தன்மையைப்பற்றியும் அது எவ்வளவு நியாயமானது என்பதைப்பற்றியும், அவர் கூறியிருக்கிறார். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் தரப்பட்டுள்ள உரிமைகள், வியாபாரிகளை எந்தக் கரணத்தைக் கொண்டும் கொடுமையாக பாதிக்காது என்றும் அவர் கூறியிருக்கிறார். விதி விலக்கு கொடுக்க அவசியம் கிடையாது என்று அவர் சொல்லி

[Sri M. Kalyanasundaram] [14th February 1955]

யிருக்கிறார். அப்படி இருந்தாலும் எந்தெந்த சந்தர்ப்பங்களில் விதி விலக்கு அளிக்கப்படலாம் என்று அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். பொது மக்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய அசந்தர்ப்பங்களைத் தீர்க்கும் நோக்கத்தை முன்னிட்டு சில விதி விலக்குகளை அவர் கூறியிருக்கிறார். விதி விலக்கு அளிப்பது சம்பந்தமாக கொள்கையை தெளிவுபடுத்தாமல் இருப்பது நல்லது அல்ல என்று அவர் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார். இப்படி இந்த அதிகாரி ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிப்பார் என்று சர்க்கார் எதிர்பார்க்க வில்லையோ என்னமோ ரிப்போர்ட் வந்த பிறகும் சர்க்கார் இறுதியாக முடிவு செய்தது என்னவென்றால் 'அதிகாரி செய்த சிபார்சுகள் அனர்த்தம் அந்த சிபார்சுகளை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது' என்பதுதான். Exemption கொடுக்க அதிகாரம் இருக்கத்தான் வேண்டும் என்று Departmental Secretary கையெழுத்து போட்ட உத்திரவு இருக்கிறது. அவராகவா கையெழுத்து போட்டிருப்பார்? மந்திரிகளின்கீழ் வேலை பார்க்கும் அவர், மந்திரி சொல்லித்தான் போட்டிருப்பார். 1954-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 4-ம் தேதி, ஜி. ஓ. நெ. 3416-ல் உத்திரவு பிரப்பிக்கப்பட்டது. அது என்ன வென்றால் 3 அல்லது அதற்குப் பிறகு தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யும் கடைகளும் வியாபார ஸ்தலங்களும் இச்சட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டியது இல்லை என்பது. இம் மாதிரி ஒரு நிமிடத்தில் பெரு முனையில் அடித்துத் தள்ளி உத்திரவை அளித்து விட்டார்கள். இவ்வுத்திரவை பிறப்பிக்க என்ன காரணம்? யார் இம்மாதிரி விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று சர்க்காரிடம் கோரிக்கை செய்தார்கள்? இதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? இதை யெல்லாம் சர்க்கார் சிந்தனை செய்தார்களா? டிசம்பர் மாதம் சட்ட சபை நடந்து கொண்டிருந்ததே அப்போது இவ்வுத்திரவு போடுவதற்கு முன், சட்ட சபையின் முன் இவ்வுத்திரவைக் கொண்டு வந்து, சபையின் அங்கீகாரம் பெற்றார்களா? சபையின் கவனத்திற்காவது இது வந்ததுண்டா? சட்டத்தின் கீழ் தங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தால், பல லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்களின் உரிமைகளின்மேல் கை வைத்து விட்டார்கள். கடைத் தொழிலாளர்களின் மேல் எங்களுக்கு மிக அக்கரை இருக்கிறது, எதிர்க் கட்சியினரைக் காட்டிலும், என்று மந்திரியார் பதில் சொல்லி விட்டால் மட்டும் பிரயோஜனம் இல்லை. நடைமுறையில் காப்ப வேண்டும். தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை, அவர்களின் உரிமையை பரிசுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனே, சர்க்கார் இவ்வுத்திரவை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக இப்படி உத்திரவை பிறப்பிக்கக்காரணம் என்ன? மூன்றாம் அதற்கும் கீழ் பட்ட தொழிலாளர்கள் 8 மணி நேரம் வேலை செய்தல், வேலையிலிருந்து காரணமில்லாமல் நீக்கப்பட்டால் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்தல், இதனால் எல்லாம் தேசத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படுமோ என்ன? எதற்காக இந்த உத்திரவு பிறப்பித்தார்கள்? இதைச் சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

5-10
p.m.

"இப்போது சர்க்கார் நெய்வேலி போன்ற ஸ்தாபனங்களை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். 'இப்படி உத்திரவு பிறப்பித்தீர்களே, நீங்களே என்ன யோக்கியதையுடன் உங்கள் தொழிலாளர்களை நடத்துகிறீர்கள்' என்று வியாபாரிகள் கேட்டு விடுவார்களே என்ற பயத்தின் காரணமாக இந்த மாதிரி உத்திரவை போட்டு விட்டு, ஒரு வருட காலத்திற்கு சட்டத்தை அமல் நடத்த மாட்டோம் என்று சலுகை காண்பிப்பதற்காக இந்த உத்திரவை போட்டிருக்கிறார்கள் என்று நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்காரின் கொள்கை தொழிலாளரின் விசேஷ உரிமைகளை (சட்டத்தில் கண்டுள்ளதை) ஒடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். இந்த ஒரு நடவடிக்கை யால் மட்டும் அல்ல, பல நடவடிக்கைகளால் இது தெரிகிறது. அன்று நெய்வேலியைப் பற்றி குறிப்பிட்ட காலத்தில் கனம் மந்திரி அவர்கள் பதட்டப்பட்டார். உத் வேகத்துடனும் பேசினார். அப்பொழுது தகாத வார்த்தைகளையும் உபயோகித்து இருக்கிறார் என்று நீனைக்கிறேன். இந்த விஷயத்தை இப்பொழுது அவருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அந்த மாதிரி அன்று சபையில் விவாதம் கேட்கப்போகிறேன் என்று தெரிந்த பிறகு எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சே (திருச்சி) குப்ரான்

14th February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

டெண்டுக்கு கடிதம் எழுதி அது உண்மையா அல்லவா என்று விசாரித் திருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் அவர் விசாரணை செய்திருக்க வேண்டும் அல்லது வேறு விதமாக இருந்தால் அது எமாற்றுவதாக இருக்கலாம்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“என்ன கடிதம் எழுதினேன் என்பதை அவர் தயவு செய்து சொல்லவேண்டும்.”

*** SRI M. KALYANASUNDARAM :—**“எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ் சேஞ்சுக்கு கடிதம் எழுதியிருந்தால் அதை தயவு செய்து ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று எழுதி யிருக்கலாம். அந்தக் கடிதம் போக வேண்டிய காரணம் என்ன? அதைப்பற்றி எங்களால் நிரூபிக்க முடியும். நாங்கள் ஆதாரத்தோடுதான் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆதா ரம் இல்லாமல் சொல்லவில்லை. அதைப்பற்றி சொல்லும்போது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு ஏன் கோபம் வருகிறது? அவர்களுடைய கொள் கையைத்தான் எடுத்துக்காட்டுகிறோம். உண்மையைக் கூறினால் அவருக்கு பதட்டம் வருகிறது என்பதாகத்தான் நாங்கள் முடிவிற்கு வர வேண்டிய தாக இருக்கிறது.”

(Mr. Speaker in the Chair.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இன்று விவாதிக் கப்படும் விஷயங்களுக்குப் புறம்பாகப் போனால் அதற்கு பதில் சொல்ல குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அவகாசமிராது எனினும் அதற்கு கனம் எதிர்க் கட்சி பிடிபி லீடர் சொன்னதற்கு உடனே பதில் நான் சொல்லுகிறேன். **Employment Exchange** ஜெனரல் சூப்ரண்டெண்டுக்கு எழுதியதைப் பற்றி முன் விவாதத்திற்கு முன்னமேயே கேட்டேன். இந்த மாதிரி யாராவது கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்களா? அதன் நிலைமை என்ன? யார் கேட்டிருக்கிறார்கள், பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறதே, என்று கேட்டேன் அம்மாதிரி ஒன்றுமில்லை என்று என்னிடம் சொன்னார்.”

*** SRI M. KALYANASUNDARAM :—**“இது விஷயமாக வேறு கேள்வி தனியாக, போட்டிருக்கிறேன். அந்த சமயம் மந்திரியாருக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்.

“இப்பொழுது இருக்கும் விஷயத்திற்கு வருவோம். இதற்கும் அதற் கும் என்ன சந்தர்ப்பம் என்றால், இப்பொழுது இருக்கும் உரிமைகளையும், சர்க்கார் தடுக்கவேண்டும் என்றுருக்கிறார்கள் என்பதற்காகவும், அதை எடுத்துக் காட்ட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சந்தர்ப் பத்தில் அதைக் கொண்டு வந்தேன். அந்தப் பிரச்சினையை திரும்பவும் கிளப்ப வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. அதைப்பற்றி பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவும் அல்ல.

“இந்த விதிலிலுக்கு கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்தால் சென்னை நகரம் நீங்கலாக இந்த ராஜ்யம் பூராவும் பெரும் பகுதி வியாபாரிகள் தப்பித்துக் கொண்டு விட்டார்கள். கடை சிப்பந்திகளுடைய நிலைமை 1947-க்கு முன்பு எப்படி இருந்ததோ அந்த நிலைமைக்கு இப்பொழுதும் வந்து விட்டது. கடை சிப்பந்திகளுக்கு எப்படிப்பட்ட கஷ்ட நிலைமை வந்திருக்கிறது என் பதை பற்றிய புகார்கள் கொண்ட மகஜர்கள் நிறைய வந்திருக்கின்றன. அதையும் என்னுடைய பேச்சின் முடிவில் சபையின் முன்பு சமர்ப்பிக்கப் போகிறேன். குறிப்பாக கடை சிப்பந்திகள் அதில் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த விலக்கை பயன்படுத்திக் கொண்டு கடைகளில் 5 அல்லது 4 பேர்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் வியாபாரிகள் மூன்று பேர்களாக்கி வருகிறார்கள். அப்படி இப்பொழுது ஆட்குறைப்பு நடந்து வருகிறது. இந்த விதி விலக்கை அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் பல தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மற்றும் பல கடைகளில் இன்னும் அதிகப்படியான ஆட்குறைப்பு வருமோ

[Sri M. Kalyanasundaram]

[14th February 1955]

என்று பயந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விதத்தில் கடை சிப்பந்திகளுக்கு இப்பொழுது பீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1947-க்கு முன்பு 12 மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டுமென்றிருந்தது. இந்த விதி விலக்கில் கடை முதலாளிகள் சிப்பந்திகளை நிரந்தர மாத்திரத்தில் வேலையை விட்டு டிஸ்டிம்ஸ் செய்யலாம். அவர்களுக்குக்கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகள் இனி மேலும் கொடுக்கக்கூடாது என்கிற நிலைமையில் இந்த விதிவிலக்கு மூலம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கடை சிப்பந்திகள் பலமான தொழில் சங்கங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்க வில்லை. பாக்கி தொழிலாளிகள் மாகாணம் பூராவும் தொழிற் சங்கங்களை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போல இந்த சிறிய கடை சிப்பந்திகளுக்குக்கிடையாது. இவர்களுக்கு பலம் பொருந்திய சங்கங்கள் இல்லை. அவர்களிடையே குறைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லுவதற்கும் அவர்களுக்கு சக்தி இல்லை. அதனால் தான் அவர்களிடத்தில் சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான பொறுப்பு இருக்கிறது. இப்படி பலமில்லாதவர்களுக்கு விரோதமாக கடைக்காரர்களுக்கு விதி விலக்குக் கொடுக்கலாமா என்பதை சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்த்திருக்க வேண்டும். இந்தக் கடை சிப்பந்திகள் பகுதிகளுக்கும் இந்த ஷாப் அசிஸ்டெண்ட் சட்டத்தை விரிவுபடுத்தியிருக்க வேண்டும். இப்படியேதான் தொழில் சங்கங்களும் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறது. ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் கூட இதை விரிவுபடுத்துவதற்கு சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த சிபாரிசை அடிப்படையாகக் கொண்டே நான் உத்தியோகப் பற்றற்ற முறையில் ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதற்கு நோட்டீசும் கொடுத்திருக்கிறேன். சோஷலிசம் என்று பேசுகிற காலத்தில் மந்திரி அவர்கள் இம்மாதிரி உத்தரவுகள் பிறப்பிப்பது முறையா? கடை சிப்பந்திகளுடைய நன்மையை உத்தேசித்துதான் கேட்கிறேன். ஆகையால் டிசம்பர் 4-ம் தேதி போட்ட உத்தரவை ரத்து செய்துவிட்டு சட்டத்தை மீண்டும் எல்லா கடைகளுக்கும் அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஷாப் அசிஸ்டெண்ட் சட்டத்திற்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டது பற்றி ஒரு மணி நேர விவாதம் எடுத்துப்பேசும் காலத்தில் ஸ்ரீ எம். கலியாணசுந்தரம் நிச்சயமாக இந்த விதி விலக்கு அளிக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார். டிசம்பர் மாதம் 4-ம் தேதி ஒரு உத்தரவு பிரகாரம் அப்படிப்பட்ட விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு இதைப்போல பல விதிவிலக்குகள் வந்திருக்கின்றன. உண்மையிலேயே இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு தொழிலாளிகள் சங்கங்கள் அமைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் இயங்கும் இடங்களில் எல்லா தொழிலாளிகளும் கடைகளிலும் காப்பி ஹோட்டல்களிலும் இன்னும் பல ஸ்தாபனங்களில் அவரவர்களுக்கு சரியானபடி ஸ்தாபனங்கள் அமைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். சட்டம் வருவதற்கு முன்பு இருந்த நிலைமை வேறு. இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு தொழிலாளிகள் இந்த அரசாங்கத்தை போற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். பிறகு இந்தச் சட்டத்திற்கு பல வித விதிவிலக்குகள் கொடுத்துக்கொடுத்து கடைசி முடிவாக மூன்று பேர்கள் அதற்கு குறைவாக இருக்கும் கடைகளுக்கும் இந்த விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட விதிவிலக்கு வந்திருப்பதால் அதை எதிர்த்து போராடுவதற்கு அந்த கீழ்ப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு சக்தி கிடையாது. பலமும் கிடையாது. பெரிய தொழிற்சாலைகளில் ஸ்தாபனங்களை வைத்துக்கொண்டு போராடிக்கொண்டு வருகிறார்கள். தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டும் வருகிறார்கள். ஆனால் கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு அப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் கிடையாது. அவர்கள் போராடுவதற்கு சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். பெரிய ஸ்தாபனங்களாக இருந்தால் முதலாளிகளிடம் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி அவர்களுக்குள்ள மனவேற்றுமையை எடுத்துச் சொல்லி காரியங்களை வெற்றிபெறச் செய்ய முடியும். பேச்சு வார்த்தைகள் மூலமாகவும் வெற்றி பெற முடியும். அதன்படி இந்தச் சட்டத்தை

14th February 1955] [Sri M. Palaniyandi]

அமுல் நடத்தவும் முடியும். சமாதான முறையில் வெற்றி பெற்று வரலாம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட சிறிய கடை சிப்பந்திகளுக்கு அப்படிப்பட்ட சௌகர்யங்கள் கிடையாது. ஆபீசர்கள் நல்ல எண்ணம் படைத்த வர்களாக இருந்தால்தான் இந்தக் கடை சிப்பந்திகளுடைய நிலைமை நன்றாக இருக்கும். இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பூட் ஆக்ட் இருக்கிறது. அது எந்த விதத்திலும் சௌகர்யமாக இருக்கிறது. அதன்படி இந்தச் சட்டத்தை வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த திருத்தத்தினால் பழையபடியே சிப்பந்திகள் காலையில் 6 மணிக்கு வந்துவிட்டு இரவு 10 மணி வரையில் கடையில் வேலை செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. காலையில் சிப்பந்தி வந்து கடையைத்திறந்து வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். பகலில் கடை முதலாளி வருவான். அதன்பின் சிப்பந்தி சாப்பாட்டுக்குப் போக வேண்டும். மறுபடியும் முதலாளி வரும்வரையில் சிப்பந்தி கடையிலேயே இருக்கவேண்டும். அவ்விதம் இரவு பத்து மணி வரையில் கடையில் இருந்து வேலை செய்யவேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமை வந்துவிடும். இதனால் சிப்பந்திகளுக்கு சௌகர்யம் கிடையாது. சுமார் 1,000 ரூபாய் முதல் போட்ட முதலாளியினிடம் தொழிலாளிகள் இந்தப்படி வேலை செய்ய வேண்டியதாக ஏற்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் இந்தச் சட்டத்தை இந்த டிசம்பர் 4-ம் தேதி திருத்தத்தினால்தான். இந்த விதி விலக்கின் காரணமாக நாட்டிலே என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். சர்க்கார் மூன்று பேர்கள் அல்லது அதற்குக் குறைவாகவுள்ள தொழிற் ஸ்தாபனங்களுக்கு, கடைகளுக்கு இந்தச் சட்டம் செல்லாது என்று விதி விலக்கு அளித்ததினால் ஒவ்வொரு கடைக்காரர் களும் தங்கள் கடையில் நான்குபேர், ஐந்து பேர் வேலை செய்துகொண்டிருந்தால் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காக தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையை மூன்று பேர்களாகக் குறைத்துக் கொண்டாவிட்டார்கள். இதனால் வேலையிழந்தவர்கள் இரண்டு பேர். இப்படியாகவே பார்த்தால் பலபல இடங்களில் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இந்த விதிவிலக்கினால் பலியிடப்பட்டிருக்கிறார்கள். வேலையைவிட்டு நீக்கும்பொழுது எங்களுக்கு வியாபாரம் இல்லை, ஆகவே எங்களுக்கு ஐந்து ஆட்கள் வைத்துக்கொள்ள கட்டாது, மூன்று பேர்கள் தான் வைத்துக்கொள்வோம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆபீசர்களால் அவர்களை ஒன்று செய்யமுடியாத நிலைமை உண்டாகிவிட்டது. இந்த விதிவிலக்குச் சட்டம் வந்தவுடனேயே எப்படி அதிலிருந்து தாங்களும் தப்பித்துக்கொள்வது என்றே பல கடைக்காரர்கள் சதித் திட்டம் போட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். எப்படியாவது இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களிடம் எட்டு மணிக்குப் பதிலாக நான் பூராவும் வேலை வாங்க வேண்டும். கொடுக்கிற சொற்ப சம்பளத்திற்கு அவர்களுடைய உயிரையே உறிஞ்ச வேண்டும் என்று திட்டம் போட்டுவிட்டார்கள். இந்த மாதிரியாக விதிவிலக்கு அளித்ததினால் வந்த கேடுதான் இது. ஆகவே சோஷலிஸ்த் தன்மை வாய்ந்த சமுதாயத்தை அமைக்கப் போகிறோம் என்கின்ற இந்தச் சர்க்கார், தங்களைக் கூடும் நல சர்க்கார் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகின்ற இவர்கள் இந்த விஷயத்தை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இதில் கட்சி மனப்பான்மைக்கே இடமில்லை. தொழிலாளர்களிடையே நல்ல மனப்பான்மை கவனிக்கவேண்டுமே தவிர கட்சியின் விருப்பு வெறுப்பு உணர்ச்சிக்கு இந்த விஷயத்தில் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. இப்பொழுதே ஏராளமான மகஜர்கள் இந்த விதிவிலக்கு உத்திரவை உடனடியாக ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று எல்லோருக்கும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே உடனடியாக கனம் மந்திரி அவர்களை இந்த விதிவிலக்கை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்குப் பங்கம் விளைவிக்கலாம், அவர்களுக்கு வீவு இல்லாமல் அடிக்கலாம், நாள்பூரா வேலை வாங்கலாம் என்ற எண்ணம் முதலாளிகளிடையே வளர்ந்து கொண்டு வரும் வகையில் இந்த விதிவிலக்கு உத்திரவை இன்னும் சில நாள் கூட நீடிக்கும்படி செய்யாதீர்கள் என்று மறுபடியும் கேட்டுக்கொண்டு இந்த விதிவிலக்கு உத்திரவை உடனடியாக ரத்து செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.”

5-20
p m.

[14th February 1955]

* SRI S. PAKKIRISAWMI PILLAI :—“ கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது நண்பர் ஸ்ரீ எம். கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் எடுத்துரைத்தவற்றையெல்லாம் நானும் ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

“ 1947-ம் வருஷத்தில் நம் நாட்டிலே முதன் முதலாக சென்னையில்தான் இந்த ஷாப் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. கொண்டுவந்தவுடன் அநேக தொழிலாளர்கள் தாங்கள் இதுவரையில் அனுபவித்துவந்த கஷ்டங்களை எல்லாம் போக்கிக்கொள்ள பல தொழிற் சங்கங்களை தங்கள் தொழிலடிப் படையின்மேல் அமைத்துக் கொண்டார்கள். சென்னை ராயபுரத்திலும், தங்கசாலையிலும், வேப்பேரியிலும், பார்பர்ஸ் ப்ரிட்ஜ் பக்கத்திலும் பல மரத்தொட்டிகள் இருக்கின்றன. இவற்றுக்கு முதலாளிகள் சாதாரணமாக மூன்று நாண்டு பேர்கள் இருப்பார்கள். ஆனால் ஒன்று அல்லது இரண்டு தொழிலாளர்களே இருப்பார்கள். இவர்கள் மரத்தைத் தூக்குவதும், அதனை அறுப்பதும், விற்பனை செய்வதுமான வேலைக்காக அமர்த்தப் பட்டிருப்பவர்கள். இத்தமாதிரியான வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய இந்தத் தொழிலாளிகள் காலையில் மரத்தொட்டிக்குப் போனால் மாலை எட்டு மணிக்கு, ஒன்பது மணிக்குதான் அங்கிருந்து முதலாளிகள் மனப் போக்குக்குகந்தவாறு லீட்டிற்குத் திரும்ப முடியும். ஆனால் இந்தச் சட்டம் வந்த பிற்பாடு அவர்களுக்குப் பெரிய நன்மை இதனால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களிடம்கூட எட்டு மணிதான் வேலை வாங்க வேண்டும், அவர்களுக்கு வருஷத்தில் பன்னிரண்டு நாட்கள் லீவு கொடுக்க வேண்டும், வாரத்திற்கு ஒரு நாள் விடுமுறை அளிக்கவேண்டும் என்றெல் லாம் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருந்ததால் அவர்கள் பல தொழிற்சங்கங்களை அமைத்துக்கொண்டு சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளை அனுபவிக்க முற்பட்டார்கள். மேலும் அவர்களை அநியாயமாக வேலையைவிட்டு நீக்கி விட்டாலும் சட்டத்தில் கண்டுள்ள 41-வது ஷரத்துப்படி அவர்கள் நஷ்ட ஈடு கோரி கேஸ் போடவும், திரும்பவும் அந்த முதலாளியே அவர்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளவும் வற்புறுத்த வசதியிருந்தது. அந்தச் சட்டத்தின் உதவியைக்கொண்டு ஏராளமான தொழிலாளர்கள் திரும்பவும் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். சட்டம் தெரியாத முதலாளிகளுக்கும்கூட சட்டம் இன்னதென்று தெரிந்துகொள்ள வசதியிருந்தது. அனுவசியமாக தொழிலாளர்களுடைய உரிமையை நசுக்கினால் ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடும் என்ற மனப்பான்மையை முதலாளிகளிடையே வளர்ப்பதற்கு அந்தச் சட்டம் வெகு அனுகூலமாக இருந்தது.

“ ஆனால் அந்தச் சட்டத்திற்கு சர்க்கார் இப்பொழுது அளித்திருக்கும்படியான விதிவிலக்கு தொழிலாளர்களுக்கு ஏமாற்றத்தை ஏளித்திருக்கிறது. அவர்கள் மனம் வெறுப்பி பீதி அடைந்திருக்கிறார்கள். அதோடு பல கடைக்காரர்கள் தங்களுடைய கடைகளில் வேலை செய்யும் மேல்கொண்டு இருக்கும் ஆட்களின் எண்ணிக்கையை மூன்றாகக் குறைத்துக் கொள்ள பல பேர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடுவதாகவும் செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இத்தமாதிரியான விதிவிலக்கு இருக்குமானால் கட்டாயமாக தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட லீவு வசதியை அனுபவிக்க முடியாது, எட்டு மணி நேரம்தான் வேலை செய்வோம் என்கின்ற உரிமையை அனுபவிக்க முடியாது, வேலையைவிட்டு அநியாயமாக நீக்கப்பட்டாலும் நஷ்டஈடு கோர முடியாது, திரும்பவும் வேலைக்கே வைத்துக்கொள்ளும்படி முதலாளிகளை நிர்ப்பந்தம் செய்ய முடியாது. ஆகவே லீவு வசதி, மற்றெல்லா வசதிகளையும் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கும் அந்தச் சட்டத்தில் எந்தவிதமான திருத்தமும், விதிவிலக்கும் இன்றி அது அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்க வேண்டும்.

“ ஏற்கெனவே இருக்கின்ற சட்டத்தில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக செக்ஷன் 41-ன்கீழ் அநியாயமாக வேலையைவிட்டு நீக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களை திரும்பவும் வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்திரவு போட்டால்கூட அந்த உத்திரவுக்கு சில

14th February 1955] [Sri S. Pakkirisawmi Pillai]

முதலாளிகளே பணிகுறர்கள். சிலர் அந்த உத்தரவுக்குப் பணிந்து தொழிலாளர்களை திரும்பவும் வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ள சம்மதிப்பதில்லை. அதற்குப் பிறகு அப்பீல் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்றும் கிடையாது. சிலில் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டும். அதன் முடிவு எப்படியிருக்குமென்று சொல்வதற்கில்லை. அப்படியிருக்கும்பொழுது இருக்கின்ற சட்டத்திற்கே ஏன் விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறேன். இதனால் இனி தொழிற்சங்கங்களை அமைத்துக்கொள்வது கூட முடியாது. இதனால் இப்பொழுதே பல கடை சிப்பந்திகள், குமாஸ்தாக்கள் முதலியோர் மிகுந்த கஷ்டத்தை மறுபடியும் அனுபவிக்க நேரிட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த விதிவிலக்கை உடனடியாக ரத்து செய்துவிடவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. T. RAJU :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடை சிப்பந்திகள் மூன்றுபேர், அல்லது மூன்றுபேர்களுக்குக் குறைவாயுள்ள கடைகளுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இந்த வருஷம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் அதற்குப் பிறகு ஒவ்வொரு வருஷமும் அந்தச் சட்டத்திலிருந்து முன்னேறிக்கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக நாம் ரொம்பப் பின்னுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம் என்றே நினைக்கிறேன். அதுவும் இந்த விதிவிலக்கை அளிப்பதன்மூலம் நாம் 1947-ம் வருஷத்திற்கும் பின்னால் போயிருக்கிறோம்.

“ ஆகவேதான் ஆயிரக்கணக்கான கடை சிப்பந்திகள், கடை குமாஸ்தாக்களின் பேரிலுள்ள மனித அபிமானத்தின் பேரால் நான் கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்றையதினம் ஒவ்வொரு நாளும் எத்தனையோ இடங்களில் மகாநாடுகள் நடக்கின்றன. பொருட்காட்சிகள் நடக்கின்றன. சினிமாக்கள், இதர பொழுதுபோக்குக் கேளிக்கைகள் நடக்கின்றன. சினன் களையில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களும் மனிதர்கள் தானே. அவர்களும் வாரத்திற்கு ஒரு நாள் அங்கு, இங்கு எங்காவது போய் கொஞ்சநேரம் அமைதியாக, இன்பமாகப் பொழுதைக் கழித்துவிட்டு வரலாம் என்ற எண்ணம் தோன்றுதா, அட, அதுவே வேண்டாம். கனம் மந்திரி அவர்களே அவர்களை ஊருக்குப் போகிறார்கள், அங்கே ஒரு கூட்டத்தில் பேசுகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டால் நம்ம ராஜ்ய மந்திரி என்னதான் சொல்லுகிறார்கள் என்று கேட்போமென்ற ஆசை அவர்களுக்கு இருக்காதா? அப்படி ஆசை உண்டானால் ஒரு நாள் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ளலாமென்றால் இப்பொழுது இந்த விதிவிலக்கின் மூலமாக எப்படி முடியுமென்று நான் கேட்கிறேன். ஆவடி கரங்கிரஸ் மகாநாடு நடந்ததே, அதற்குப் போகவேண்டுமென்று விரும்பியிருந்தாலும் ஒரு நாள் ஓய்வாவது அவனுக்கு வேண்டாமா? அந்தத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் மனிதர்கள் தானே. இயந்திரங்களுக்குக்கூட ஓய்வு வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாக இருக்கிறது. பஞ்சாலை யை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஓய்வு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ரயில் எஞ்ஜினைத் தான் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்; 48 மணி நேரம் சேர்த்தார்போல் ஓடினால் உடனே அதற்கு ரெஸ்ட் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, சோஷலிஸ்தத்தன்மை வாய்ந்த சமுதாயத்தை அமைக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற இந்தச் சர்க்கார், தொழிலாளர்களுடைய கேஷமநலனில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் இந்தச் சர்க்கார் இந்த விதிவிலக்கை அளிப்பதன் மூலம் 1947-ம் வருஷத்திலிருந்து தொழிலாளர்கள் அனுபவித்து வருகின்ற சிற்சில வசதிகளையும் இனிமேல் அனுபவிக்க முடியாமல் செய்துவிட்டார்கள். இது ரொம்ப வருந்த வேண்டிய விஷயம். ஆகவே மனித அபிமானத்தின் பேரால் நான் சர்க்காரை ரொம்பத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ இந்த நாட்டிலே ஆயிரக்கணக்கான ஏழைத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்பாவிகள். தங்கள் உரிமையைப் பெற எப்படியினர்ச்சி செய்வது என்பது இன்னதென்றுகூடத் தெரியாதவர்கள். அவர்கள் எல்லோரும் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருந்த இந்தச் சட்டத்தில்

[Sri K. T. Raju] [14th February 1955]

எதோ வாரத்தில் 6 நாட்கள் தான் ஓயாமல் வேலை செய்தாலும்கூட ஒரு நாளாவது வீட்டு வேலையை கவனித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கும் இனி இடமில்லாத வகையில் இந்த விதிவிலக்கைக் கொண்டு வந்துவிட்டீர்களே இது நியாயமா? தலையைத்தான் வலித்தது, உடம்பைத்தான் வலித்தது ஓய்வு எடுத்துக்கொள்வோம். என்று ஒரு நாட்கூட இனி லீவு போடமுடியாத நிலைமையை உண்டுபண்ணிவிட்டீர்களே இது தர்மமா என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கிறேன்.

“இந்த விதிவிலக்கை பரீட்சார்த்தமாக ஒரு வருஷத்திற்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அதுகூட ரொம்ப நல்லது. நமக்கு இதுவரையில் ஏற்பட்டிருக்கிற அனுபவத்தைக்கொண்டு பார்த்தாலே ஏராளமான தொழிலாளர்கள் இந்த விதிவிலக்கினால் பலியிடப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது நன்கு தெரியும். ஆகவே மனித அபிமானத்தின் போலக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உங்களுடைய பரீட்சை போதும். உடனடியாக இந்த விதிவிலக்கை ரத்துசெய்து விடுங்கள். இல்லாதபட்சத்தில் இது விஷப் பரீட்சையாகவே முடிந்துவிடும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கே நான்கு, அல்லது ஐந்து ஆட்களை வைத்துக்கொண்டிருந்த முதலாளிகள் எல்லாம் தங்கள் கடை ஆட்களை வியாபாரம் இல்லையென்று சொல்லவேலையைவிட்டு நீக்கிவிட்டிருக்கிறார்கள். கணக்காரனும் தங்கள் கடை ஆட்களை மூன்று பேராகக் குறைத்துக்கொண்டுவிட்டால் ஷாப் சட்டத்தினால் தங்களுக்கும் தொந்தரவு வராது என்கின்ற காரணமேதான். ஆகவே இனி பரீட்சார்த்தம் போதும். இனிமேலும் அந்த விதிவிலக்கை நீடித்துக் கொண்டிருக்கும்படி செய்தால் அது விஷப்பரீட்சையாக முடிந்துவிடும். இவ்விஷயத்தில் கட்சி மனப்பான்மைக்கே இடமில்லை. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே என்று தயங்கவேண்டியதில்லை. எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒருமுருமாக இதனை ஆதரித்து தொழிலாளர்களுடைய நலனைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது அபிவிருத்தி வரி மாதிரியானது அல்ல. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லும் யோசனையைக் கேட்டால் எங்கள் வருமானம் குறைந்து போகும் என்று சர்க்கார் சொல்வதற்கு. இந்தத் தீர்மானத்தை ஒப்புக்கொண்டால் சாதாரண கடைகளில் வேலை செய்யும் கடை சிப்பந்திகள், கடை குமாஸ்தாக்கள் வாரத்திற்கு ஒரு நாள் லீவு வசதியை அனுபவிப்பார்கள். அவ்வளவுதான். கனம் மந்திரிக்குக்கூட சேர்த்தார்ப்போல் நான்கு மணி நேரம் வேலை செய்தால் ஒரு மணி நேரம் ஓய்வு பெறவேண்டுமென்று தோன்றவில்லையா? அதைப்போல அந்தக் கடை சிப்பந்திகளும் மனிதர்கள் தானே. மனித அபிமானத்தோடு பார்த்தால் வாரத்திற்கு 6 நாள் உழைத்தால் ஒரு நாள் ஓய்வு பெறவேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்புவது தப்பா? ஆகவே இரண்டு பேர்கள் இருந்தாலும், மூன்று பேர்கள் இருந்தாலும் எல்லாக் கடைகளுக்கும் இந்தச் சட்டம் பொருந்துமென்று சொல்ல வேண்டும். விதிவிலக்கு நிச்சயமாக அளிக்கக்கூடா தென்று கேட்டுக்கொண்டு, கனம் மந்திரி அவர்கள் ஸ்ரீ எம். கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

5-31
p.m.

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடை சிப்பந்திகள் விஷயத்தில் கனம் மந்திரி ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் கருணைகூர்ந்து கண்டிப்பாக இந்த விதிவிலக்கை நீக்குவார் என்ற நம்பிக்கையோடு சகல கட்சி அங்கத்தினர்களும் பேசுவருகிறார்கள். இந்த விதிவிலக்கினால் தொழிலாளர்களெல்லாம் கஷ்டப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக எங்களுடைய ஜில்லாவிலிருக்கக்கூடிய கடை சிப்பந்திகள் இதனால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுடைய உரிமை பறிபோயிருக்கிறது. சுதந்திர சர்க்கார் நடக்கின்ற இக்காலத்தில் தொழிலாளர்களுடைய சுதந்திரத்தைப் பறிக்கக்கூடிய அளவுக்கு சுதந்திரம் வளர்ந்து வருகிறது.

“சோஷலிசத் தன்மை வாய்ந்த சமுதாயம் உருவாக்கப்படவேண்டுமென்ற மனப்போக்கு சர்க்காருக்குப் பெயரளவில் இருக்கிறதேயொழிய உண்மையாகவே அந்த நோக்கம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால்

14th February 1955] [Sri A. Govindaswamy Nayagar]

முதலாளிகளுக்கு உதவக்கூடிய முறையி் முதலாளிகளுக்கு உடந்தையாக இந்த விதிவிலக்கை அளித்துவருகிறார்கள். வேலை ஆட்களைக் குறைப்பதோடுமட்டுமல்லாமல் சம்பளத்தையும் குறைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக, தொழிலாளர்களுக்கு ஏதோ கிடைத்தது கிடைக்கட்டும் என்று பல கஷ்டங்களை அனுபவித்து வேலை செய்து வருகிறார்கள். நண்பர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் சொன்னதுபோல் ஓய்வு எல்லோருக்கும் தேவை. இயந்திரங்களுக்கும் கூட ஓய்வு தேவையாக இருக்கும்போது மனிதர்களுக்கும் ஓய்வு அவசியமாக இருக்கிறது. மந்திரி அவர்களும் நீண்ட நேரம் வேலை செய்ய முடியாது. குறிப்பாக இரண்டு, மூன்று மணி நேரம் அமைதியாக இந்தச் சபையில் இருந்து, நாங்கள் சொல்வதைக் கேட்கிறதற்கே மந்திரிகளுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால்தான் மந்திரிகள் அடிக்கடி தங்கள் இடத்தில் இல்லாமல் வெளியே போய்வர வேண்டிய சங்கடம் ஏற்படுகிறது. அந்தமாதிரி ஓய்வு மந்திரி அவர்களுக்குத் தேவைப்படுவதுபோல் தொழிலாளர்களுக்கும் தேவைப்படுகிறது. ஏனென்றால், கடையில் சாமான்கள் வாங்க வருபவர்களுடைய கேள்விகளுக்கெல்லாம் கோபப்பட்டாமல் பதில் சொல்லியாகவேண்டியிருக்கிறது. முதலாளிகளுடைய திட்டதல்களையும் கடைச் சிப்பந்திகள் சகித்துக் கொண்டு அவதிப்பட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சாதாரண ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு ஓய்வு கிடைக்கவேண்டியது அவசியம். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வேலைக்குத் தகுந்த ஊதியமும், ஓய்வும் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் கேஷமநல சர்க்கார் இருக்க வேண்டுமே யொழிய முதலாளிகளைப் பாதுகாப்பதற்காக மட்டும் இருக்கக்கூடாது. தேர்தல் சமயத்தில் முதலாளிகள் ஏதோ தங்களுக்குச் சாதகமாக இருப்பார்கள் என்று நினைத்து கடைச் சிப்பந்திகளுடைய நலனைக் கவனிக்காமல் இருப்பார்களானால், தேர்தல் சமயத்தில் நிச்சயமாகத் தொழிலாளர்கள் சர்க்கா கார் கட்சியைக் காலை வாரிவிடக்கூடும். ஆகவே, தொழிலாளர்களுடைய வயிற்றெறிச்சலை கொட்டிக்கொள்ளவேண்டாம் என்று அனுபவம் உள்ள கணம் தொழில் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தை சர்க்கார் போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த விதி விலக்கின் காரணமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மேலும் அதிகரிக்க நேரிடும். இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டம் போட்டாலும், இன்னும் எத்தனை ஐந்து வருஷத் திட்டங்கள் போட்டாலும் இதேமுறையில் தொழிலாளர்களின் நலன் புறக்கணிக்கப்படுமானால் வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்னையை சர்க்கார் தீர்க்கவேமுடியாது. வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்னையைத் தீர்க்க சர்க்கார் எத்தனை ஐந்து வருஷத் திட்டத்தைப் போடப்போகிறார்களோ அது பொறுத்திருந்து பார்க்கவேண்டிய விஷயம். ஆகவே, தயவுசெய்து இந்த விதிவிலக்கை ரத்து செய்துவிடுவதுதான் நல்லது என்று மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்பொழுது தான் கடை சிப்பந்திகள் போன்ற தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். கணம் மந்திரி அவர்கள் கடைச் சிப்பந்திகள் சட்டத்திற்குச் செய்திருக்கும் விதிவிலக்கை ரத்துசெய்துவிடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது, அப்படியே அவர் செய்யவேண்டுமென்றும் நான் அவரைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI K. P. GOPALAN :—“ Mr. Speaker, this Government Order, as I understand it, is the outcome of the labour policy of the Government. We have seen what attitude was taken by the Central Government and the bankers regarding the Bank award and how the Government have evolved a policy to the detriment of the Bank employees. The same sort of policy is reflected here also. The commercial workers have, after a prolonged struggle, got this Bill passed by the Assembly. Though there are some defects in this Act, there are so many advantages conferred on the workers by

[Sri K. P. Gopalan] [14th February 1955]

this law. One is the fixation of 8-hour working day, another is the grant of a weekly holiday with pay and the third is the grant of overtime pay for overtime work. One important thing was mentioned by the hon. Member Sri Pakkiriswami Pillay. That is this. If an employee, on dismissal, files a complaint before the Labour Commissioner under section 41 of the Act, the Labour Commissioner can give an award which will be binding on the employer. That right is also now taken away. Then, the workers will get 12 days' privilege leave, 12 days' casual leave and 12 days' sick leave. So far as my experience about the implementation of this Act goes, it is applicable only to municipalities and major panchayats. Even in that case many shop-keepers and workers do not know that there is an Act like this. The Government have also not appointed sufficient personnel to examine how the Act is being worked in our State. I have seen that a commercial employee goes to a firm or a shop at 7 o'clock in the morning and works till 8 or 10 p.m. Where is the guarantee regarding security of service for him in the firm? Where is the machinery to guarantee the minimum hours of work for him? The Government have now taken away the rights of the workers. Before passing this order, the Government should have consulted the Commercial Employees' Union and as recommended by the Special Officer, Sri B. V. Subramaniam, they should have consulted this Assembly. But they have not done that. There are thousands of commercial employees in our State who are now leading a miserable life. Even though the Government may argue otherwise, this Act is applied only to municipalities and major panchayats. Even now there are branches of beedi factories in several places. The workers in those factories can be brought within the purview of this Act. Therefore, the Government should withdraw this order. Otherwise, pleading for socialism and for the establishment of a better society and a Welfare State will carry no meaning. It will be only adding insult to injury. I hope the Hon. the Labour Minister will view this in a sympathetic manner. The commercial workers have got this Act passed after a prolonged struggle, as I have already said. I am sure that they will see that their rights are not taken away either by the Government or by the employers. I request the Government to consider this matter in a sympathetic manner and repeal the Government Order as soon as possible. Words are not needed now, but action is needed."

5-42
P.V.

SRI K. R. SAMBANDAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஷாப் ஆக்டில் விதிவிலக்கு ஏற்படுத்தாததின்காரணமாக இன்றைக்கு பல ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கஷ்டப்படவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே இதுபோல் தஞ்சாவூர் விவசாய பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு எக்செம்ஷன் கொடுத்த காரணத்தினால் அங்கு வேலை செய்யும் விவசாயிகளுக்கு சட்டத்தில் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று பேர்கள் இருக்கக்கூடிய கடைகளில் ஒரு விதமான பாதுகாப்பு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதனால் பல சிறு தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதை உடனடியாகத் தீர்மானிக்காவிட்டால் எந்த அளவுக்கு நாம் சட்டங்கள் வகுத்த போதிலும் பிரயோஜனம் இல்லை. பணத்தை

14th February 1955] [Sri K. R. Sambandam]

வைத்துக்கொண்டு தூங்கிக்கொண்டிருப்பவர்கள் ஏதோ இரண்டு பேரை வைத்துக்கொண்டு சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையால் ஏற்கெனவே இருந்துவரும் சட்டத்தில் ஒரு விதிவிலக்கு அளிப்பது அவசியம், நியாயம். இந்தவிதமான நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டால்தான் 5, 6 பேர்கள் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும், இந்தச் சட்டத்தின் பிரகாரம் பல முதலாளிகள் வரியைக் கொடுக்காமல் தப்பித்துக்கொள்ளலாம். இந்த மாநிலமாக இவர்கள் நடப்பதால்தான் நாட்டிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருந்துக்கொண்டு வருகிறது. அவர்கள் தங்களின் ஆட்களுக்கு கொடுக்கும் சம்பளமோ மிகமிகக் குறைவு. சரியான சம்பளத்தை நிர்ணயம் செய்வதில்லை, அவர்களுக்கு விடுமுறை கிடையாது. இது போன்ற அநீதிகளை இந்தச் சின்னக்கடைக்காரர்கள் இழைத்து வருகிறார்கள். ஆதலால்தான் அவர்களின் வேலை நேரத்தின் நிர்ணயமும், நியாயமான சம்பளமும், விடுமுறை அளிப்பது முதலிய பாதுகாப்பும் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு நன்மையைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

Presentation of petitions to the Assembly.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, I have got some petitions. May I present them now? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member may give them to the Secretary.”

(Sri Kalyanasundaram then presented the petitions to the Joint Secretary to the Legislature.)

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இந்த விவாதத்தை நான் வரவேற்கிறேன். இதை அனுமதித்த தங்களுக்கும் நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். ஏனெனில், 1947-ம் வருஷத்திய ஷாப் அண்டு எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் சட்டத்திலிருந்து விலக்கு அளிப்பது என அரசாங்கம் எடுத்த முடிவைப்பற்றி பல குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டு வருவதை நானும் அறிந்திருக்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல. எதிர்க்கட்சி உதவி தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, எனக்குக்கூட பல தந்திகள் வந்திருக்கின்றன. அதாவது, 1947-ம் வருஷத்தில் மெட்ராஸ் ஷாப் அண்டு எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு செய்யக்கூடாதென்று கடை குமாஸ்தாக்களும் மற்ற தொழிலாளர்கள் பலரும் எனக்குப் பல தந்திகள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். எனினும், அரசாங்கம் அந்த முடிவுக்கு ஏன் வந்தது என்பதை அவர்களுக்கும், சபை அங்கத்தினர்களுக்கும் விளக்குவதற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டதை நான் வரவேற்கிறேன்.”

5-44
p.m.

“ அரசாங்கம் அந்த முடிவுக்கு வந்ததிலிருந்து ஏதோ அரசாங்கத்தின் தொழில் கொள்கையே தவறுதலாகப் போய்விட்டது, அல்லது மாறி விட்டது, அல்லது ஏதோ தெரியாமல் 1947-ம் வருஷத்திலே அப்பொழுதிருந்த அரசாங்கம் அதைச் செய்துவிட்டது, இப்பொழுது அதிலிருந்து எப்படிப் பின் வாங்குவது என்று இந்த அரசாங்கத்தார் பார்க்கின்றார்கள் என்னெல்லாம் எதிர்க்கட்சியினர் சொல்லக்கூடிய தோரணையிலேயே குறைகள் சொல்லப்பட்டன. அதுவும் எதிர்க்கட்சி உதவித் தலைவர் பேசும்போது நெய்வேலி பற்றிய விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டார்கள். எந்த விவாதத்திலும் அதைப்பற்றி அவர் வழக்கமாகக் குறிப்பிடுவது போல் இதிலும் அவ்விஷயத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அவருக்கு அதில் ஒரு பிரமை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அவர்களுக்குத்தான் அவ்விஷயத்தில் ரொம்பக் கோபம் ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லவேண்டும். ஏனென்றால் தங்கள் கட்சியின் பலத்திற்காக அவ்விஷயத்தை பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று பார்த்து, அது முடியாமற்போகவே அதனால் அவருக்குத்தான் கோபம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். எனக்கு என்ன கோபம் ? அதில் எனக்கு வருத்தந்தான், கோபமில்லை.